

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

6 декември 2018 година *

„Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „ССВ“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „СВ“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Репутация и силно изразен отличителен характер на по-ранната марка — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 75, второ изречение и член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, параграф 1, второ изречение и член 95, параграф 1 от Регламент 2017/1001)“

По дело T-665/17

China Construction Bank Corp., установено в Пекин (Китай), за което се явяват А. Carboni и J. Gibbs, solicitors,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явява J. Ivanauskas, в качеството на представител,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд, е

Groupement des cartes bancaires, установено в Париж (Франция), за което се явява С. Herissay Ducamp, адвокат,

с предмет жалба срещу решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 юни 2017 г. (преписка R 2265/2016-1) относно производство по възражение между Groupement des cartes bancaires и China Construction Bank,

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: S. Gervasoni (докладчик), председател, L. Madise и R. da Silva Passos, съдии,

секретар: R. Ūkelytė, администратор,

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 27 септември 2017 г.,

* Език на производството: английски.

предвид писмения отговор на EUIPO, подаден в секретариата на Общия съд на 28 ноември 2017 г.,

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 4 декември 2017 г.,

след съдебното заседание от 28 юни 2018 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства по спора

- 1 На 14 октомври 2014 г. жалбоподателят, China Construction Bank Corp., подава в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) заявка за регистрация на марка на Европейския съюз на основание Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), изменен (заменен с Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).
- 2 Марката, чиято регистрация е заявена, е следният фигуративен знак:

- 3 Услугите, за които е поискана регистрацията, фигурират, след ограничаването, направено в хода на производството пред EUIPO, в клас 36 по смисъла на Ницската спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 година, ревизирана и изменена, и отговарят на следното описание: „Банково дело; финансови оценки (застраховки, банки, недвижимости); услуги за финансиране и предоставяне на средства; услуги във връзка с кредитни карти, дебитни карти; депозити на ценни книжа; оценяване на антики; брокерски услуги; поръчителство; попечителство“.
- 4 На 7 май 2015 г. встъпилата страна, Groupement des cartes bancaires, подава възражение на основание член 41 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 46 от Регламент 2017/1001) срещу регистрацията на заявената марка за услугите, посочени в точка 3 по-горе.

- 5 Възражението се основава по-конкретно на по-ранната фигуративна марка на Европейския съюз, регистрирана на 12 ноември 1999 г. под № 269415 и в следния вид:

- 6 По-ранната марка е била регистрирана в частност за услугите от клас 36, отговарящи на следното описание: „Застраховки и финанси, а именно: застрахователни услуги, агенция за обмен на валута; издаване на пътнически чекове и акредитиви; финансови сделки, парични сделки, банково дело; услуги на влогонабирателни фондове; управление на банкови и парични потоци по електронни пътища; услуги по електронно портмоне; издаване и услуги във връзка с банкови карти, разплащателни карти, кредитни карти, дебитни карти, с чип или лента, магнитни карти и карти с памет; издаване на неелектронни банкови карти; услуги по теглене на пари посредством карти с чип или лента, електронен трансфер на капитали; услуги за електронни плащания; услуги за разплащане с карти; услуги по предплатени карти; услуги по финансови трансакции към притежатели на карти посредством банкомати; услуги за потвърждаване и проверка на страните; финансова информация чрез всякакви телекомуникационни средства; услуги за оторизация и за извършване на плащания чрез номерата на картите; услуги по дистанционни сигурни плащания; финансова информация, а именно телекомуникационно събиране на информация и финансови данни“.
- 7 Основанието, изтъкнато в подкрепа на възражението, е по-конкретно посоченото в член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1001).
- 8 На 4 октомври 2016 г. отделът по споровете уважава възражението с мотива, че е съществувала вероятност от объркване, и отхвърля заявката за регистрация.
- 9 На 5 декември 2016 г. жалбоподателят обжалва пред EUIPO решението на отдела по споровете на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 (понастоящем членове 66—71 от Регламент 2017/1001).
- 10 С решение от 14 юни 2017 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) първи апелативен състав на EUIPO отхвърля жалбата.
- 11 По-конкретно апелативният състав приема, че съответната територия за преценката на вероятността от объркване по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 е тази на Европейския съюз и че сред съответните потребители има отчасти търговци и отчасти крайни потребители или широка общественост, чието ниво на внимание е високо (точки 19 и 20 от обжалваното решение). По-нататък, под заглавието „Репутация“ (т. 22—25 от обжалваното решение), като се основава на няколко елемента, представени от встъпилата страна, той приема, че съответните френски потребители биха идентифицирали по-ранната марка като буквеното съкращение СВ, което дефинира разплащателната карта на Groupement des cartes bancaires, и посочва репутацията на словната марка „СВ“ за услуги, включени в клас 36, както е установена от четвърти апелативен състав в неговото решение от 27 август 2014 г. по преписка R 944/2013-4 — ССВ/СВ (наричано по-нататък „решението ССВ/СВ на четвърти апелативен състав“).
- 12 Що се отнася до сравняването на знаците, апелативният състав приема, че въпреки силно стилизирания характер на по-ранната марка, същата била възприемана като формираща групата от главни букви „СВ“ и че фигуративният елемент на заявената марка бил второстепенен спрямо нейния преобладаващ елемент, състоящ се от групата от главни букви „ССВ“ (т. 30 и 31 от обжалваното решение). От това той по същество прави извода, че е налице определено визуално сходство между конфликтните марки (т. 32 и 33 от обжалваното решение). След като

преценява, че тези марки във фонетично отношение си приличат в степен, по-висока от средната, при положение в частност, че заявената марка съдържа буквите от по-ранната марка, и след като отбелязва, че не е възможно да се извърши концептуално сравнение при липсата на значение на двата знака, апелативният състав одобрява констатацията за наличието на сходство между разглежданите знаци, направена от отдела по споровете (т. 34—36 от обжалваното решение).

- 13 След като отбелязва, че идентичността на съответните услуги не е оспорена, апелативният състав приема, че предвид тази идентичност репутацията на по-ранната марка във Франция и сходството на знаците, разликите между тези знаци и нивото на внимание, по-високо от средното, на съответните потребители, не са достатъчни, за да изключат вероятността от объркване в съзнанието на хората, визирани във Франция (т. 39 и 40 от обжалваното решение). Той добавя, че фактът, че визираните в заявката за регистрация на марката услуги не се ползват редовно от потребителите, увеличава възможността тези потребители, дори показващите високо ниво на внимание, да бъдат заблудени от неточния им спомен за конфигурацията на марките (т. 41 от обжалваното решение).

Искания на страните

- 14 След откази, направени в хода на съдебното заседание и вписани в протокола от същото, жалбоподателят иска от Общия съд:
- да отмени обжалваното решение,
  - да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.
- 15 EUIPO иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 16 Предвид уточненията, направени в съдебното заседание и вписани в протокола от същото, встъпилата страна иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
  - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 17 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания, изведени, първото, от нарушение на член 75, второ изречение, както и на член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94, параграф 1, второ изречение и член 95, параграф 1, първо изречение от Регламент 2017/1001) и второто — от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламента № 207/2009.

По основаниято, изведено от нарушение на член 75, второ изречение и на член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009

- 18 Жалбоподателят поддържа, че апелативният състав е нарушил своето задължение да основава решенията си само на основанията, по които страните са имали възможност да вземат позиция (член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009), както и това да ограничи разглеждането до основанията, на които страните са се позовавали (член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009), като е основал обжалваното решение на решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав и на липсата на редовно ползване на услугите от клас 36, макар че това решение и тази констатация не са изтъкнати, нито представени или доказани в хода на производството пред EUIPO и че той не е имал повод да представи становище по тях.
- 19 В това отношение следва да се припомни, че в съответствие с член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009 в производство, свързано с относителни основания за отказ на регистрация, проверката на EUIPO се ограничава до разглеждане на основанията и исканията, представени от страните.
- 20 Тази разпоредба ограничава двойно извършваната от EUIPO проверка. Тя засяга, от една страна, фактологическата основа на решенията на EUIPO, а именно фактите и доказателствата, на които същите могат валидно да се основават, и от друга страна, правното основание на тези решения, т.е. разпоредбите, които сезираният състав трябва да приложи. Така апелативният състав, като се произнася по жалба срещу решение, с което се слага край на производство по възражение, може да основе решението си само на относителните основания за отказ, на които се е позовала засегнатата страна, както и на фактите и доказателствата, свързани с тях, представени от тази страна (вж. решение от 27 октомври 2005 г., Éditions Albert René/CXВП — Orange (MOBILIX), T-336/03, EU:T:2005:379, т. 33 и цитираната съдебна практика).
- 21 Съгласно член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009 решенията на СХВП могат да се основават единствено на основанията, по които страните са имали възможност да вземат позиция.
- 22 От съдебната практика произтича, че макар правото на изслушване, както е закрепено в член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009, да обхваща всички фактически или правни елементи, както и доказателствата, върху които се основава решението, то все пак не се прилага към окончателното становище, което администрацията решава да приеме. Следователно апелативният състав не е длъжен да изслуша жалбоподателя по фактическа преценка, която е част от окончателното му становище. От съдебната практика произтича също, че фактът, че една от страните не е имала възможност да изрази становище по твърдения, които не са самостоятелно основание за обжалваното решение, но които са част от съображенията на апелативния състав относно общата преценка на вероятността от объркване, при положение че тази страна е имала възможност да вземе позиция по основанията във връзка със съпоставката между знаците, на които е основано решението, не представлява нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009 (вж. решение от 23 януари 2008 г., Dempr/CXВП — Bau How (BAU HOW), T-106/06, непубликувано, EU:T:2008:14, т. 17 и цитираната съдебна практика).
- 23 В конкретния случай, що се отнася, на първо място, до решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав, трябва да се отбележи, както правят EUIPO и встъпилата страна, че последната се е позовала и съобщила посоченото решение в подкрепа на своето възражение (становище от 10 ноември 2015 г. в подкрепа на възражението), след което — в отговор на жалбата, подадена от жалбоподателя срещу решението на отдела по споровете (становище от 17 февруари 2017 г.).
- 24 От това следва, че апелативният състав в случая валидно се е основал на тези данни, изтъкнати от едната страна в спора. Трябва да се добави, че доколкото има позоваване само на решение ССВ/СВ на самия четвърти апелативен състав, а не на всички доказателствени елементи,

представени в хода на производството, довели до това решение, апелативният състав правилно се е ограничил до това да посочи извода за преценката, направен в посоченото решение, в подкрепа на своята собствена преценка за репутацията на по-ранната марка.

- 25 От това също и по необходимост следва, че на жалбоподателя е дадена възможност както в становището му по възражението, така и в жалбата му, подадена пред апелативния състав срещу решението на отдела по споровете, в чиито мотиви се посочва решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав, да изрази надлежно своето мнение по последното решение. Следва да се уточни в това отношение, че жалбоподателят е бил в състояние да изрази информирана позиция по решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав, включително по всички елементи, които са взети предвид в него, още повече поради това че е бил страна в производството, довело до приемането на това решение.
- 26 Може да се добави, че макар тези възможности за изразяване на становище по решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав да не са били сметени за достатъчни за спазването на правото на изслушване на жалбоподателя, обжалваното решение все пак не е било опорочено (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2015 г., *Australian Gold/CXВП — Effect Management & Holding (НОТ)*, T-611/13, EU:T:2015:492, т. 18 и цитираната съдебна практика). Всъщност, при положение че се установи, в точка 47 по-долу, че съображенията на апелативния състав относно репутацията на по-ранната марка във Франция са основателни независимо от преценката на решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав, разглежданото административно производство не е могло да стигне до различен резултат, ако жалбоподателят беше имал възможността да изрази позицията си по това решение след становището на встъпилата страна в отговор на неговата жалба пред апелативния състав.
- 27 На второ място, що се отнася до констатацията за липсата на редовно ползване на заявените услуги, попадащи в клас 36, несъмнено може да се признае, както прави жалбоподателят, че на тази констатация нито има позоваване пред апелативния състав, нито пък тя е установена с доказателствени елементи в хода на производството, довело до обжалваното решение.
- 28 Същевременно трябва да се отбележи, че разглежданата констатация не представлява нито „фактическата основа“ за обжалваното решение по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 20 по-горе, нито „самостоятелен мотив“ на обжалваното решение по смисъла на тази, посочена в точка 22 по-горе. Както уместно отбелязва EUIPO, тази констатация за липса на редовно ползване на разглежданите услуги е свързана в конкретния случай със съображението на апелативния състав, според което съответните потребители са запазили спомен за несвършен образ на разглежданите марки — съображение, за което освен това следва да се подчертае, че се основава на редките възможности, приети поначало, да се извършва пряко съпоставяне на марките, и че то в конкретния случай само се потвърждава от нередовното ползване на съответните услуги (вж. в този смисъл решения от 23 октомври 2002 г., *Oberhauser/CXВП — Petit Liberto (Fifties)*, T-104/01, EU:T:2002:262, т. 28 и от 17 септември 2008 г., *FVB/CXВП — FVD (FVB)*, T-10/07, непубликувано, EU:T:2008:380, т. 29 и 56).
- 29 От това следва, че като се е опрял на липсата на редовно ползване на разглежданите услуги, апелативният състав, от една страна, не е надвишил пределите на фактическата основа на своята проверка и от друга страна, не е имал задължението да изслуша жалбоподателя относно разглежданата констатация.
- 30 От всичко гореизложено следва, че основанието, изведено от нарушение на член 75, второ изречение и на член 76, параграф 1, първо изречение от Регламент № 207/2009, трябва във всички случаи да бъде отхвърлено.

По основаниято, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

- 31 Съгласно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 при възражение на притежателя на по-ранна марка се отказва регистрацията на заявената марка, когато поради своята идентичност или сходство с по-ранната марка и поради идентичността или сходството на стоките или услугите, които двете марки обозначават, съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората на територията, на която е защитена по-ранната марка. Впрочем по силата на член 8, параграф 2, буква а), подточка i) от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 2, буква а), подточка i) от Регламент 2017/1001) под по-ранни марки следва да се разбират марките на Европейския съюз, чиято дата на подаване на заявката е по-ранна от датата на подаване на заявката за регистрацията на марка на Европейския съюз.
- 32 Според постоянната съдебна практика вероятност от объркване означава вероятността потребителите да повярват, че съответните стоки или услуги произхождат от едно и също предприятие или от икономически свързани предприятия. Съгласно същата съдебна практика вероятността от объркване трябва да се преценява общо според възприемането на разглежданите знаци и на стоките или услугите от съответните потребители, като се вземат предвид всички релевантни в конкретния случай фактори, и по-конкретно взаимната зависимост между сходството на знаците и сходството на обозначените с тях стоки или услуги (вж. решение от 9 юли 2003 г., Laboratorios RTB/CXВП — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU:T:2003:199, т. 30—33 и цитираната съдебна практика).
- 33 За целите на прилагането на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 вероятността от объркване предполага идентичност или сходство между конфликтните марки и идентичност или сходство между обозначаваните с тях стоки или услуги. Става въпрос за кумулативни условия (вж. решение от 22 януари 2009 г., Commercy/CXВП — easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EU:T:2009:14, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 34 Възприемането на марките от средния потребител на съответната категория стоки или услуги играе решаваща роля в цялостната преценка на вероятността от объркване (вж. решение от 12 юни 2007 г., CXВП/Shaker, C-334/05 P, EU:C:2007:333, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 35 В конкретния случай жалбоподателят не оспорва съображението на апелативния състав, според което сред съответните потребители има търговци и широка общественост и показвали високо ниво на внимание (т. 19 от обжалваното решение). Това съображение трябва да бъде потвърдено, като се има предвид по-специално естеството на разглежданите услуги (вж. в този смисъл решение от 10 юни 2015 г., AgriCapital/CXВП — agri.capital (AGRI.CAPITAL), T-514/13, EU:T:2015:372, т. 28 и цитираната съдебна практика).
- 36 Жалбоподателят не оспорва и определението на апелативния състав за територията, релевантна за преценката на вероятността от объркване в случая (т. 20 от обжалваното решение), а именно територията на Съюза, като се припомня, че е достатъчно наличието на относително основание за отказ в част от Съюза (вж. решение от 14 декември 2006 г., Mast-Jägermeister/CXВП — Licorera Zacañepesa (VENADO с рамка и др.), T-81/03, T-82/03 и T-103/03, EU:T:2006:397, т. 76 и цитираната съдебна практика).
- 37 Жалбоподателят обаче оспорва преценката на апелативния състав за отличителния характер на по-ранната марка, тази за сходството на конфликтните знаци, както и цялостната преценка на вероятността от объркване в конкретния случай.

По отличителния характер на по-ранната марка

- 38 Жалбоподателят упреква апелативния състав, че е основал своята преценка за отличителния характер на по-ранната марка върху изводите за репутацията, както са изложени в решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав, макар че по-конкретно в това решение се разглежда марка, различна от по-ранната марка. Той го упреква също така, че не е посочил услугите, за които счита, че по-ранната марка има добра репутация, и е на мнение, че представените доказателства не позволяват да се установи репутацията за всички услуги, обхванати от по-ранната марка. Накрая жалбоподателят критикува това, че апелативният състав се основава на репутацията на по-ранната марка, въпреки че единствено релевантно за преценката на вероятността от объркване е определянето на нейния по-силно изразен отличителен характер.
- 39 Предварително трябва да се подчертае, както с основание прави ЕUIPO, че понятията „репутация“ и „силно изразен отличителен характер“ са тясно свързани. Действително според постоянната съдебна практика репутацията на по-ранна марка може да допринесе за силно изразения отличителен характер на същата и при това положение да увеличи вероятността от объркване между тази марка и заявената марка (решения от 4 ноември 2003 г., *Díaz/CXВП — Granjas Castelló (CASTILLO)*, T-85/02, EU:T:2003:288, т. 44 и от 27 март 2012 г., *Armani/CXВП — Del Prete (AJ AMICI JUNIOR)*, T-420/10, непубликувано, EU:T:2012:156, т. 33). Силно изразеният отличителен характер на една марка по този начин е могъл да бъде признат поради нейната добра репутация (вж. в този смисъл решения от 19 май 2011 г., *PJ Hungary/CXВП — Perequillo (PEREQUILLO)*, T-580/08, EU:T:2011:227, т. 91 и от 7 октомври 2015 г., *Panrico/CXВП — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)*, T-534/13, непубликувано, EU:T:2015:751, т. 60).
- 40 От съдебната практика произтича и по-скоро разлика в степента между репутацията и силно изразения отличителен характер на дадена марка, отколкото разлика в естеството. Всъщност е постановено, от една страна, че наличието на по-силно изразен отличителен характер в сравнение с нормалния, поради това че потребителите познават дадена марка на пазара, предполага тази марка непременно да е позната поне на значителна част от съответните потребители, без да е задължително тя да има добра репутация по смисъла на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент 2017/1001) (вж. решение от 12 юли 2006 г., *Vitakraft-Werke Wührmann/CXВП — Johnson's Veterinary Products (VITASOAT)*, T-277/04, EU:T:2006:202, т. 34 и цитираната съдебна практика). От друга страна, е постановено, с позоваване на решение от 14 септември 1999 г., *General Motors (C-375/97, EU:C:1999:408, т. 26 и 27)*, което се отнася за добрата репутация, че релевантните критерии, за да се прецени придобиването на силно изразен отличителен характер чрез използване, са същите като тези, релевантни за преценката на добрата репутация, а именно особено пазарният дял, държан от марката, интензитетът, географският обхват и продължителността на нейното използване, както и значимостта на инвестициите, вложени от предприятието за нейното популяризиране (решение от 12 юли 2006 г., *VITASOAT, T-277/04, EU:T:2006:202, т. 35*).
- 41 От това следва, че за да прецени дали по-ранната марка е имала силно изразен отличителен характер, апелативният състав правилно се е основал на елементите, изтъкнати от встъпилата страна с цел да установи нейната добра репутация.
- 42 От обжалваното решение е видно, че страните са приели, че апелативният състав е направил извода си относно добрата репутация на по-ранната марка във Франция въз основа едновременно на доказателствените елементи, насочени към установяване на тази репутация, представени от встъпилата страна, възпроизведени и анализирани в точки 22—24 от обжалваното решение, и върху решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав, споменато в точка 25 от обжалваното решение.
- 43 Жалбоподателят оспорва тези две бази за преценката на добрата репутация на по-ранната марка.

- 44 Що се отнася до преценката на доказателствата, целящи да се установи добрата репутация на по-ранната марка във Франция, трябва да се уточни, че жалбоподателят не оспорва, че тези доказателства позволяват да се установи такава репутация за някои от услугите в клас 36. Той всъщност се ограничава до това да критикува липсата на конкретизиране на съответните услуги от клас 36 и по този начин — липсата на установяване на силно изразения отличителен характер на по-ранната марка за съвкупността от тези услуги.
- 45 Следва да се припомни в това отношение, че преценката за отличителния характер на по-ранната марка трябва да се извърши предвид стоките или услугите, които обхваща и които са в основата на вероятността от объркване със заявената марка поради тяхната идентичност или тяхното сходство със стоките или услугите, визирани от тази марка. В случая от точка 7 от обжалваното решение, което възпроизвежда в това отношение решението на отдела по споровете, е видно, че услугите, визирани в заявката за регистрация на марка, са били сметени за идентични на услугите „финансови дела, парични дела, банкови дела“, обхванати от по-ранната марка (вж. също т. 37 и 39 от обжалваното решение), което трябва да бъде потвърдено. Следователно апелативният състав не е бил длъжен да преценява наличието на силно изразен отличителен характер на по-ранната марка за съвкупността от услугите в клас 36, обхванати от посочената марка. При това положение той, както е видно от обжалваното решение (т. 4, 22 и 23 от същото) и както EUIPO потвърждава в хода на съдебното заседание, правилно е разгледал репутацията на по-ранната марка във връзка с „финансовите дела, с паричните дела и с банковите дела“.
- 46 По-нататък, жалбоподателят се ограничава до твърдението, че представените в производството по възражение доказателства не доказват ползването на по-ранната марка за услугите „финансови дела, парични дела, банкови дела“, и до препращане за това доказване към становището на встъпилата страна в подкрепа на възражението му, без повече уточнения. Тези елементи обаче не позволяват да се поставят под въпрос данните, предоставени от встъпилата страна, свързани с броя на банковите карти в обращение, върху които е поставен по-ранният фигуративен знак (повече от 62 милиона през 2014 г.), с броя на транзакциите, извършени с тези карти (повече от 10 милиарда през 2014 г.) и със съществената роля на встъпилата страна — представяща се в някои документи като „Groupement des cartes bancaires CB“ — във френската система за разплащания и в придвижването на транзакциите, извършени с банкова карта във Франция, от които апелативният състав ясно е извел интензитета на използване на по-ранната марка за горепосочените услуги и изискваната степен на познаване от съответните френски потребители, както и, в резултат на това — нейната добра репутация във Франция (т. 22—24 от обжалваното решение) (вж. и т. 40 по-горе).
- 47 Така, доколкото тези мотиви на обжалваното решение сами по себе си са от естество да обосноват извода на апелативния състав относно добрата репутация на по-ранната марка във Франция, грешките, които биха могли да опорочат мотива на обжалваното решение, основан на решение ССВ/СВ на четвърти апелативен състав, са във всички случаи без въздействие върху този извод. При това положение всички доводи, с които жалбоподателят критикува мотивите на обжалваното решение, отнасящи се до това решение, трябва във всички случаи да бъдат сметени за неотносими.
- 48 От всичко гореизложено следва, че апелативният състав правилно е преценил отличителния характер на по-ранната марка в обжалваното решение и по-конкретно, че изтъкнатите от жалбоподателя доводи в подкрепа на настоящото оплакване не позволяват да се постави под въпрос констатацията, че по-ранната марка се е ползвала с добра репутация във Франция.

По сходството на знаците

- 49 Жалбоподателят изтъква, че апелативният състав погрешно е направил извод за наличието на известно визуално сходство между конфликтните знаци, като неправилно е взел предвид добрата репутация на по-ранната марка в преценката си за това сходство, като е анализирал тази по-ранна марка, сякаш става въпрос за словната марка „СВ“, и като е съсредоточил проверката си на заявената марка върху нейния словен елемент „сб“, без да взема предвид нейния фигуративен елемент. Според него впрочем апелативният състав е допуснал грешка, като е приел, че знаците са били фонетично сходни в степен, по-висока от средната, при положение че в присъствието на толкова кратки знаци различието, произтичащо от добавянето на една буква, би било незабавно възприето като значително. Вследствие на това според жалбоподателя, предвид липсата на влияние на концептуалното сходство върху цялостната преценка на сходството и предвид значителната визуална прилика в рамките на съпоставката на фигуративните марки, апелативният състав в случая е трябвало да направи най-много извод, че е налице много слаба прилика между знаците.
- 50 Следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика цялостната преценка на вероятността от объркване по отношение на визуалното, фонетичното или концептуалното сходство на конфликтните знаци трябва да се основава върху създаденото от тях общо впечатление, като по-специално се държи сметка за техните отличителни и доминиращи елементи (вж. решение от 14 октомври 2003 г., *Phillips-Van Heusen/CХВП — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, T-292/01, EU:T:2003:264, т. 47 и цитираната съдебна практика).
- 51 Както жалбоподателят правилно посочва, няма съмнение, че преценката за отличителния характер на един елемент от сложна марка, който се свързва с възможността на този елемент да доминира създаденото от марката общо впечатление, трябва да се разграничава от анализа на отличителния характер на по-ранната марка, който е свързан с обхвата на защитата, предоставена на такава марка. Отличителният характер на един елемент от сложна марка се разглежда още от етапа на преценката на сходството между знаците и степента на отличителност на характера на по-ранната марка е един от елементите, които се вземат предвид при цялостната преценка на вероятността от объркване (вж. в този смисъл определение от 27 април 2006 г., *L'Oréal/CХВП, C-235/05 P*, непубликувано, EU:C:2006:271, т. 43 и решение от 24 март 2011 г., *Ferrero/CХВП, C-552/09 P*, EU:C:2011:177, т. 58). По-нататък, когато една марка има отличителен характер, той трябва да се приписва на марката в нейната цялост, а не автоматично на всички нейни съставни елементи (вж. в този смисъл решенията от 3 декември 2014 г., *Max Mara Fashion Group/CХВП — Mackays Stores (M & Co.)*, T-272/13, непубликувано, EU:T:2014:1020, т. 61 и от 14 юли 2017 г., *Certified Angus Beef/EUIPO — Certified Australian Angus Beef (CERTIFIED AUSTRALIAN ANGUS BEEF)*, T-55/15, непубликувано, EU:T:2017:499, т. 22).
- 52 Въпреки това не може да се изключи възможността силно изразеният отличителен характер на дадена марка да бъде взет предвид с цел да се установи чрез обстоятелствен анализ отличителният характер на един от елементите на тази марка. Всъщност по-силно изразеният отличителен характер и на още по-силно основание добрата репутация на даден знак могат да играят роля при определянето на отличителния характер на един съставен елемент на разглеждания знак, доколкото доброто познаване на връзката, установена от този знак, между визираните стоки или услуги и определено предприятие би могло да повлияе върху възприемането на отношенията между различните елементи, съставляващи разглеждания знак, и в частност по-отличителния характер на едните от другите.
- 53 Несъмнено, в решение от 12 ноември 2015 г., *CEDC International/CХВП — Fabryka Wódek Polmos Łańcut (WISENT)* (T-449/13, непубликувано, EU:T:2015:839, т. 65), на което се позовава жалбоподателят в своите писмени становища и в съдебното заседание, Общият съд припомня, че отличителният характер или добрата репутация на по-ранната марка са били действително и

като такива релевантни фактори за преценка на наличието на вероятност от объркване (вж. също т. 51 по-горе). От това решение обаче не може да се изведе, че е забранено да се вземе предвид силно изразеният отличителен характер или добрата репутация на по-ранната марка, за да се определи отличителният характер на съставлящите я елементи, определяне, което се извършва за целите на преценката на сходството на знаците (вж. т. 50 по-горе). Това важи още повече предвид факта, че в решение от 12 ноември 2015 г., WISENT (T-449/13, непубликувано, EU:T:2015:839, т. 66) самият Общ съд е оставил отворена възможността за такова вземане предвид, при положение че се е ограничил да потвърди, че EUIPO не е длъжна при обстоятелствата по това дело да вземе предвид, при съпоставянето между знаците, силно изразения отличителен характер или добрата репутация на по-ранната марка.

- 54 Така в случая апелативният състав е могъл, без да допуска грешка при прилагане на правото, да се основе на добрата репутация на по-ранната марка във Франция и оттам — на значимостта на познаването на връзката, установена от тази марка с банковите карти, дефинирани с буквеното съкращение СВ на Groupement des cartes bancaires, за да направи правилния извод, че съответните потребители в тази държава членка биха възприели по-ранната марка като представляваща словния елемент, състоящ се от буквеното съкращение СВ (т. 30 от обжалваното решение).
- 55 При това положение във всички случаи няма значение, че в предходно решение (решение от 15 ноември 2004 г. по преписка R 149/2004-1) първи апелативен състав, като се основава на релевантна територия, която не включва Франция, и без да вземе предвид добрата репутация на по-ранната марка, която е предмет на заявката за регистрация в разглежданата преписка, е приел, че съответните потребители не биха възприели тази марка като представляваща главните букви „С“ и „В“.
- 56 Освен това трябва да се отбележи, че като извежда от добрата репутация на по-ранната марка във Франция, че съответните потребители в тази държава членка биха я възприели като представляваща буквеното съкращение СВ, апелативният състав възприема това съображение за пълнота, като подчертава употребата на адвербиалния израз „по-нататък“, след като е обяснил как стилизацията на тази марка можела да бъде възприета като образуваща словния елемент „cb“ (т. 30 от обжалваното решение).
- 57 Същевременно с изключение на довода, изведен от посоченото в точка 55 по-горе решение и отхвърлен в същата точка, жалбоподателят не представя никакъв довод, годен да постави под въпрос последния анализ.
- 58 От това произтича, че апелативният състав правилно е извършил съпоставката между конфликтните знаци, като се е основал главно на словния елемент „cb“ на по-ранната марка.
- 59 По същия начин, апелативният състав, правилно и без да се основава на критикуваната от жалбоподателя съдебна практика, според която, когато дадена марка се състои от словни и фигуративни елементи, словния елемент на марката по принцип е по-отличителен от фигуративния елемент, е приел, че в заявената марка отличителният и преобладаващ елемент, който трябва да се съпостави с по-ранната марка, е словния елемент „ccb“.
- 60 Всъщност обратно на твърдяното по същество от жалбоподателя, фигуративният елемент на заявената марка не е нито преобладаващият, нито отличителният елемент на тази марка. От една страна, той не доминира заявената марка нито с размера си, равностоен на този на словния елемент, нито с разположението си в марката. Обратно, както правилно отбелязва апелативният състав в точка 31 от обжалваното решение, поради своето разположение над втората главна буква „С“ на словния елемент той подчертава тази буква, и то още повече че може да бъде възприета като стилизирана буква „с“. От друга страна, като се имат предвид съответните потребители в конкретния случай и както отбелязва EUIPO, фигуративният елемент на

заявената марка не може се схваща като означаващ китайският израз, за който се твърди, че символизира. Той ще бъде възприет по-скоро — предвид простите геометрични форми, от които е съставен, а именно квадрат във вътрешността на кръг, като украсяващ словния елемент „ССВ“, за който може да се отбележи, че е съставен от инициалите на наименованието на жалбоподателя и че по този начин установява произхода на услугите, визирани от съответното предприятие, който е характерен за понятието за отличителен характер.

- 61 От това следва, че във визуално отношение апелативният състав правилно е заключил, че е налице известно сходство между конфликтните знаци. Действително, като се имат предвид отличителните елементи на знаците, както са конкретизирани в точки 54 и 60 по-горе, трябва да се приеме, че елементите на сходство, свързани с общата група на главни букви „СВ“, не са уравновесени от разликите, произтичащи от добавянето на главната буква „С“ в заявената марка, и от отделните фигуративни елементи на двата знака.
- 62 Също така правилно апелативният състав е направил извод, че във фонетично отношение е налице висока степен на сходство между конфликтните знаци. Действително, като се имат предвид отличителните елементи на знаците и тяхното произнасяне буква по буква, признато от жалбоподателя, трябва да се приеме, че двата знака се произнасят по много подобен начин, тъй като само буквата „с“ се повтаря при произнасянето на словния елемент на заявената марка. Обратно на поддържаното от жалбоподателя, такова повторение пречи да се сравнява настоящият случай с този, в който е добавена трета буква, различна от двете букви, общи за конфликтните знаци. По-нататък трябва да се уточни, също за разлика от твърденията на жалбоподателя, че апелативният състав изобщо не се е основал на добрата репутация на по-ранната марка, за да приеме, че повторението на буквата „с“ в заявената марка би могло да бъде възприето като грешка в произнасянето (т. 34 от обжалваното решение).
- 63 Следователно, като се има предвид впрочем и невъзможността да се извърши концептуална съпоставка, неоспорена от жалбоподателя, апелативният състав правилно е направил извода, че е налице сходство между конфликтните знаци.
- 64 Това би важало, обратно на изтъкваното от жалбоподателя, в случай че бе предоставено решаващо значение на визуалното съпоставяне, при положение че от точка 61 по-горе е видно, че апелативният състав правилно е направил извода за определена визуална прилика между конфликтните знаци.

Относно цялостната преценка на вероятността от объркване

- 65 Жалбоподателят поддържа, че апелативният състав погрешно е приел, че е налице вероятност от объркване в конкретния случай, предвид допуснатите от него грешки в преценката на отличителния характер на по-ранната марка и в съпоставянето на разглежданите знаци. Той добавя, че апелативният състав, от една страна, неправилно е направил цялостната преценка на вероятността от объркване, като е приел за дадено съществуването на такава вероятност, и от друга страна, погрешно е взел предвид констатацията за липсата на редовно ползване на услугите от клас 36.
- 66 Следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика цялостната преценка на вероятността от объркване предполага известна взаимозависимост между взетите предвид фактори, и по-специално сходството на марките и това на обозначените стоки или услуги. Така ниската степен на сходство между обозначените стоки или услуги може да се компенсира с висока степен на сходство между марките и обратно (решения от 29 септември 1998 г., Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, т. 17 и от 14 декември 2006 г., VENADO с рамка и др., T-81/03, T-82/03 и T-103/03, EU:T:2006:397, т. 74).

- 67 В настоящия случай апелативният състав, предвид всичко гореизложено (вж. по-конкретно т. 48 и 63 по-горе), правилно прави извод, че е налице вероятност от объркване поради идентичността на съответните услуги, неоспорена от жалбоподателя, добрата репутация на по-ранната марка във Франция и сходството между конфликтните знаци (т. 39 и 40 от обжалваното решение).
- 68 Трябва да се добави, че този извод не може да се постави под въпрос от критиките, насочени срещу констатацията на апелативния състав, че липсва редовно ползване на услугите от клас 36. Действително, дори да се предположи, както изтъква жалбоподателят, че апелативният състав погрешно е приел, че тези услуги не са били ползвани редовно, и погрешно е отчетел тази липса на редовно ползване, следва да се припомни, че тази констатация идва само да потвърди, с допълнителен мотив за пълнота, общото съображение, според което съответните потребители пазят в паметта си несъвършен образ на марките (вж. т. 28 по-горе), което впрочем жалбоподателят не оспорва.
- 69 Освен това, обратно на твърдяното от жалбоподателя, апелативният състав не е стигнал до извода за наличието на вероятност от объркване, като е тръгнал от предпоставката, че ползването на заявената марка би създавало почти неизбежно вероятност от объркване, която само най-подчертаните разлики между знаците и услугите или по-слабо изразен отличителен характер на по-ранната марка биха позволили да се изключи. Този довод почива всъщност върху погрешен прочит на точка 39 от обжалваното решение. Като е посочил в нея, че разликите между знаците и нивото на внимание на съответните потребители не позволяват да се изключи вероятността от объркване, произтичаща от идентичността на услугите, от добрата репутация на по-ранната марка и от сходството между знаците, апелативният състав не е тръгнал от такава предпоставка, а само е направил цялостна преценка на вероятността от объркване, предполагаща, че фактори на голямо сходство се компенсират или не от фактори на по-малко сходство или от фактори на различие (вж. т. 66 по-горе).
- 70 Следователно трябва да се отхвърли основанието, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, поради което трябва да се отхвърли и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 71 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на EUIPO и на встъпилата страна.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда China Construction Bank Corp. да заплати съдебните разноски.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 6 декември 2018 година.

Подписи